

هولودومور غزه

همه دوستانم در غزه داستان یکسانی را روایت می‌کنند: بازارها خالی است، به سادگی غذایی در دسترس نیست. حتی برای کسانی که پول دارند.

قحطی غزه: فاجعه‌ای ساخت بشر

آنچه مردم غزه در حال حاضر تجربه می‌کنند، یک بحران انسانی نیست، بلکه یک فاجعه ساخته شده است. این فقط گرسنگی نیست، بلکه قحطی تسلیحاتی است. برنامه جهانی غذا (WFP) گزارش می‌دهد که ۱۰۰٪ از ۲.۱ میلیون ساکن غزه با ناامنی غذایی حاد مواجه هستند، و ۴۹۵,۰۰۰ نفر تا ژوئیه ۲۰۲۵ در شرایط گرسنگی فاجعه‌بار قرار دارند. واقعیت پشت این اعداد این است که در این مقطع، همه در غزه گرسنه‌اند. مردم پس از ۲۱ ماه گذشته، دیگر لاغر و نحیف شده‌اند. بسیاری از بزرگسالان ۵۰٪ از وزن بدن خود را از دست داده‌اند و کودکانی که بدن در حال رشدشان نیاز به تأمین مداوم انرژی، پروتئین و سایر مواد مغذی دارد، به سختی به عنوان انسان قابل شناسایی هستند. بازوها و پاهای آن‌ها اسکلتی است، اغلب به نازکی شاخه‌ها، با عضله یا چربی کم و استخوان‌های شکننده. تنه آن‌ها لاغر است، دنده‌هایشان به شدت زیر پوست کشیده شده بیرون زده است. سرشان به طور نامتناسبی بزرگ به نظر می‌رسد، با چهره‌های فرو رفته - چشم‌هایی که عمیقاً در کاسه‌هایشان فرو رفته‌اند، استخوان‌های گونه برجسته، و چانه‌هایی که به دلیل کمبود تراکم استخوانی، عضله یا چربی، رشد کافی نداشته‌اند.

محاصره کامل غزه توسط اسرائیل، که توسط نخست‌وزیر بنیامین نتانیاهو، وزیر دفاع اسرائیل کاتز و وزیر دارایی بتسال اسموتریچ از ۲ مارس ۲۰۲۵ اعمال شده، این وحشت را به سطح جدیدی رسانده است. اکنون ۱۴۱ روز است که هیچ کمک بشردوستانه، غذا یا دارویی اجازه ورود به دو میلیون نفر ساکن این نوار را نداشته است. انتظار اخیر برای ورود کمک - که توسط یک توافق پشت‌پرده بین اتحادیه اروپا و اسرائیل ایجاد شده بود - باعث شد که بازرگانان آخرین ذخایر خود را آزاد کنند. اما کمک هرگز نرسید. قفسه‌ها یک شبه خالی شدند و قحطی فراگیر شد. در بازارها هیچ غذایی موجود نیست، حتی برای کسانی که از کمپین‌های جمع‌آوری کمک موفق پول دارند. هیچ آرد، عدس، سبزیجات یا شیرخشک برای نوزادان وجود ندارد. مردم به معنای واقعی کلمه از گرسنگی در خیابان‌ها فرو می‌ریزند. بیمارستان‌های باقی‌مانده نمی‌توانند هجوم بیمارانی که از سوءتغذیه شدید رنج می‌برند را مدیریت کنند و نه غذا دارند و نه تغذیه کامل وریدی (TPN) برای درمان آن‌ها. حتی پزشکان و پرستاران در این مرحله گرسنه‌اند - اما تا جایی که بتوانند ادامه می‌دهند.

برخلاف محاصره‌های تاریخی مانند محاصره استالینگراد، اسرائیل تمام مرزها و گذرگاه‌ها را کنترل می‌کند. هیچ قاچاقی وجود ندارد و هیچ راه خروجی برای مردم غزه نیست. دو میلیون نفر در مقابل چشمان جهان به مرگ از گرسنگی محکوم شده‌اند. این دفاع از خود نیست، این یک کمپین نابودی است که با نیت سرد و حساب‌شده و با همدستی اکثر دولت‌ها و رسانه‌های غربی اجرا می‌شود.

تخلفات قانونی: نسل‌کشی تحت قوانین بین‌المللی

اقدامات اسرائیل نقض آشکار قوانین بشردوستانه بین‌المللی (IHL) است. ماده ۵۴ پروتکل الحاقی اول کنوانسیون‌های ژنو، حملات به اشیاء ضروری برای بقای غیرنظامیان - غذا، آب، زمین‌های کشاورزی - را ممنوع می‌کند. اسرائیل زمین‌های کشاورزی غزه را ویران کرده، مردم را از ماهیگیری یا حتی شنا کردن تحت مجازات مرگ منع کرده و زیرساخت‌های آب آشامیدنی و فاضلاب، از جمله لوله‌ها و کارخانه‌های نم‌زدایی را تخریب کرده است. ماده ۷ اساسنامه رم، «نابودی» را به عنوان ایجاد عمدی مرگ با محروم کردن دسترسی به غذا و دارو طبقه‌بندی می‌کند. ماده دوم (ج) کنوانسیون نسل‌کشی، «تحمیل عمدی شرایط زندگی که برای ایجاد تخریب فیزیکی طراحی شده‌اند» را به عنوان نسل‌کشی تعریف می‌کند. محاصره اسرائیل هر دو معیار را برآورده می‌کند.

دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ)، بالاترین دادگاه جهان، مستقیماً به این بحران پرداخته است. در پرونده نسل‌کشی که آفریقای جنوبی علیه اسرائیل مطرح کرد، دیوان بین‌المللی دادگستری در ۲۶ ژانویه ۲۰۲۴ اقدامات موقت صادر کرد که در ۲۸ مارس و ۲۴ مه ۲۰۲۴ اصلاح شد و به اسرائیل دستور داد:

۱. **جلوگیری از اقدامات نسل‌کشی:** تمام اقدامات را برای جلوگیری از اعمال تحت کنوانسیون نسل‌کشی، از جمله کشتار، ایجاد آسیب‌های جدی، تحمیل شرایط مخرب یا جلوگیری از زاد و ولد در میان فلسطینیان غزه انجام دهد. ۲. **اطمینان از انطباق نظامی:** اطمینان حاصل کند که ارتش آن مرتکب اعمال نسل‌کشی نمی‌شود. ۳. **مجازات تحریک:** جلوگیری و مجازات تحریک عمومی به نسل‌کشی. ۴. **اجازه کمک‌های بشردوستانه:** امکان ارائه بدون مانع کمک‌های بشردوستانه و خدمات اساسی را فراهم کند. ۵. **حفظ شواهد:** از تخریب جلوگیری کرده و حفظ شواهد مربوط به اتهامات نسل‌کشی را تضمین کند. ۶. **گزارش انطباق:** ظرف یک ماه گزارشی در مورد اقدامات انجام‌شده برای انطباق ارائه دهد. ۷. **توقف تهاجم رفح:** فوراً تهاجم نظامی خود در رفح را که ممکن است به شرایطی منجر شود که باعث تخریب فیزیکی فلسطینیان شود، متوقف کند.
- اسرائیل این دستورات قانونی الزام‌آور را نادیده گرفته است. ۱۱۶,۰۰۰ تن متریک کمک غذایی WFP همچنان مسدود شده و رفح از مه ۲۰۲۴ اشغال شده است، که تنها گذرگاه مرزی که قبلاً تحت کنترل اسرائیل نبود را بست. قحطی غزه یک تراژدی پنهان نیست؛ گزارش‌های سازمان ملل، آمارهای سازمان بهداشت جهانی و تصاویر کودکان گرسنه شبکه‌های اجتماعی را پر کرده‌اند. امتناع اسرائیل از رعایت این دستورات یک **نقض آشکار قوانین بین‌المللی** است و اقدامات آن - گرسنگی، بمباران و آوارگی - بهترین مستند شده اما در عین حال منکرترین نسل‌کشی در تاریخ بشر است.

رد افترا: این یهودستیزی نیست

محکوم کردن اقدامات اسرائیل حمله به یهودیت نیست. بلکه دفاع از آن است.

«اگر دشمنت گرسنه است، به او نان بده تا بخورد، و اگر تشنه است، به او آب بده تا بنوشد.»

امثال ۲۱:۲۵-۲۲

مح_MouseEvent کامل غزه، که ابتدا در اکتبر ۲۰۲۳ و اکنون از مارس ۲۰۲۵ اعمال شده، بنابراین نه تنها نقض قوانین بین‌المللی است، بلکه نقض هالاکا نیز هست.

«هرکس که یک جان را نابود کند، گویی جهانی را نابود کرده است.»

سنه‌درین ۴:۵

یهودیت ارزش زندگی انسان را بالاتر از هر چیز پیکواخ نفس قرار می‌دهد، زیرا هر انسان بتسلم الوهیم - به تصویر خدا - خلق شده است. خاک غزه با خون ۵۸,۷۶۵ انسان آغشته شده و مانند خون هابیل به آسمان فریاد می‌زند:

«چه کرده‌ای؟ صدای خون برادرت از زمین به سوی من فریاد می‌زند.»

پیدایش ۴:۱۰

سیاست‌ها و اقدامات اسرائیل نابود کرده‌اند: - ۸۳٪ از کل حیات گیاهی - ۷۰٪ از زمین‌های کشاورزی شامل مزارع و باغ‌ها - ۴۵٪ از گلخانه‌ها - ۴۷٪ از چاه‌های آب زیرزمینی - ۶۵٪ از مخازن آب - تمام تأسیسات تصفیه فاضلاب در غزه. بار دیگر، نقض قوانین بین‌المللی و هالاخا.

«وقتی شهری را محاصره می‌کنی... درختان آن را نابود نکن... آیا درختان انسان هستند که باید آن‌ها را

محاصره کنی؟»

تثنیه ۲۰:۱۹

اسرائیل یک دولت یهودی نیست و دولت یهودیان نیست. عبودۀ زارا است که دولت‌داری و فتح سرزمین را بر فرامین او مقدم بداریم. خیلول هاشم است که نام او را برای توجیه جنایات جنگی و قتل افراد بی‌گناه به کار بریم.

الزام قانونی و اخلاقی: توقف نسل‌کشی

برخلاف ۸۰ سال پیش، این بار جهان نمی‌تواند ادعا کند که نمی‌دانست. دیوان بین‌المللی دادگستری در دستور اقدامات موقت خود تشخیص داد که محتمل است برخی از اقدامات اسرائیل در غزه می‌تواند به اعمال ممنوعه تحت ماده دوم کنوانسیون نسل‌کشی منجر شود. عفو بین‌الملل در دسامبر ۲۰۲۴ نتیجه گرفت که اقدامات اسرائیل در غزه جرم نسل‌کشی را تشکیل می‌دهد. و اجماع اکثریت در میان پژوهشگران نسل‌کشی به همین نتیجه رسیده‌اند. سازمان ملل متحد، سازمان بهداشت جهانی، برنامه جهانی غذا و دیگران بارها هشدار داده‌اند که محاصره اسرائیل به ناچار به قحطی ساخته شده توسط بشر و مرگ بسیاری از مردم از گرسنگی منجر خواهد شد. با این حال، جامعه بین‌المللی سکوت کرده و به سوگند هرگز دوباره و تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی خیانت کرده است.

«نسل‌کشی لزوماً به معنای نابودی فوری یک ملت نیست... بلکه به معنای یک برنامه هماهنگ... با هدف

نابودی پایه‌های اساسی زندگی گروه‌های ملی است.»

رافائل لمکین، حاکمیت محور در اروپای اشغالی (۱۹۴۴)

اسرائیل اقدامات خود را به نام امنیت توجیه می‌کند. اما هیچ دکترینی گرسنگی دادن به کودکان، بمباران بیمارستان‌ها یا تخریب سیستم‌های آب و اجبار غیرنظامیان به نوشیدن فاضلاب را توجیه نمی‌کند. این‌ها اقدامات دفاعی نیستند. آن‌ها جنایات علیه بشریت هستند. اقدامات موقت دیوان بین‌المللی دادگستری وجود «خطر جدی نسل‌کشی» را تأیید می‌کند - آستانه‌ای که در پرونده بوسنی و هرزگوین علیه صربستان و مونته‌نگرو در سال ۲۰۰۷ تعیین شد و همه دولت‌ها را ملزم می‌کند که فوراً عمل کنند وقتی چنین خطری آشکار است.

«بنابراین، تعهد به پیشگیری از نسل‌کشی ایجاب می‌کند که دولت‌ها به محض آگاهی، یا به طور معمول باید

آگاه می‌شدند، از خطر جدی ارتکاب اعمال نسل‌کشی، اقدامات لازم را انجام دهند.»

حکم دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده بوسنی و هرزگوین علیه صربستان و مونته‌نگرو

سازمان بهداشت جهانی (WHO) تأیید کرده است که از مارس ۲۰۲۵ حداقل ۵۷ کودک بر اثر سوءتغذیه جان خود را از دست داده‌اند - عددی که احتمالاً به دلیل فروپاشی سیستم‌های گزارش‌دهی کمتر از واقعیت است. اگر این‌ها کودکان غربی بودند که می‌مردند، خشم جهانی فوران می‌کرد. در عوض، فلسطینیان غیرانسانی تلقی می‌شوند و رنج آن‌ها نادیده گرفته می‌شود. ناکامی جهان در اجرای اقدامات دیوان بین‌المللی دادگستری، حکم مرگ برای مردم غزه است.

نتیجه‌گیری: قضاوت محکوم‌کننده تاریخ

اقدامات اسرائیل در غزه معادل یک هولودومور دوم است - نسل‌کشی از طریق گرسنگی، یک بلای گرسنگی که به عمد برای نابودی یک ملت تحمیل شده است. این محرومیت سیستماتیک از غذا، آب و کمک‌های پزشکی، نقض آشکار قوانین بین‌المللی است. این اقدام، **Actus Reus** نسل‌کشی را برآورده می‌کند: اجرای فیزیکی مرگ جمعی. سرپیچی آشکار اسرائیل از اقدامات موقت دیوان بین‌المللی دادگستری در سال ۲۰۲۴، **Mens Rea** - نیت جنایی برای نابودی - را تحت کنوانسیون نسل‌کشی تأیید می‌کند.

وعده «هرگز دوباره» توخالی است اگر قوانین بین‌المللی بر اسرائیل اعمال نشود. حقوق بشر هیچ معنایی ندارد اگر به فلسطینیان گسترش نیابد.

بی‌عملی دولت‌های ما را به شاهدان چیزی تبدیل کرده است که به عنوان بزرگ‌ترین جنایت قرن بیست و یکم به یاد خواهد آمد.

حسابرسی قانونی و اخلاقی خواهد آمد - در این هیچ شکی نیست. تنها سؤال این است که چه زمانی. و آیا به موقع خواهد آمد تا جان‌ها را نجات دهد، یا فقط برای سوگواری آن‌ها. بقیه این قرن با این تأخیر، این شکست، این سؤال تسخیر خواهد شد: چرا اجازه دادیم این اتفاق بیفتد؟

سکوت همدستی است. و تاریخ با کسانی که در برابر نسل‌کشی سکوت کردند مهربان نخواهد بود.